

dette Omraade, hvad Administrationen selvfølgelig maa rette sig efter; og det var muligt denne Bestemmelse, det ærede Medlem sigtede til ved sin Udtalelse om, at det i intet Tilfælde skal tillades Banker at drive selvstændig Handel. Den Lempelse, som Loven tillader, gaar ud paa, at en Bank midlertidig kan drive ogsaa anden Virksomhed end Bankvirksomhed, altsaa f. Eks. Handel, for saa vidt dette maatte kræves til Afvikling — det er Lovens Ord — af forud indgaaede Engagementer. Det er muligt, at der her kan være Anledning til at skærpe Lovens Regel i den af det ærede Medlem antydede Retning, og jeg har intet imod, at dette Spørgsmaal tages op til Overvejelse, naar der i øvrigt maatte blive Anledning til at komme ind paa Ændringer i Bankloven.

Jeg vil dog i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning i denne Henseende henlede Opmærksomheden paa de ganske særlige Forhold, der gør sig gældende i den nuværende Periode, og som ogsaa i høj Grad har spillet ind paa dette Omraade. Den Ophobning af Varer, som har fundet Sted, og de mange uheldige Dispositioner, der er foretaget paa Varemærkedet, har ikke kunnet undgaa at paavirke Bankernes Stilling og har i nogen Grad ogsaa maattet føre til ekstraordinære Foranstaltninger fra deres Side. Der har derved kunnet fremkomme mindre heldige Forhold, og jeg mener ogsaa, det ærede Medlem har Ret i, at man bør søge disse undgaaet for Fremtiden. Men man kan ikke, naar man vil bedømme dette retfærdigt, se bort fra den ganske ekstraordinære Situation, hvoraf disse Forhold har udviklet sig.

Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller ønskede, at der skulde indføres en Bestemmelse om, at Bankdirektører og Direktionsmedlemmer i offentlige Pengeinstitutter ikke maatte have Sæde i Aktieselskabers Bestyrelser eller drive Forretning for egen Regning. Dette er, som jeg mener, alle kan se, og som det ærede Medlem ogsaa selv antydede, en meget vidtgaaende Foranstaltning. Jeg nærer derfor Tvivl om, at en saadan Bestemmelse lader sig gennemføre, og jeg er heller ikke sikker paa, at det vilde være heldigt at indføre en Bestemmelse af denne Art. Jeg er ganske vist enig med det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller i, at den fuldstændige Frihed paa dette Omraade

kan føre til Misbrug, og jeg tror ogsaa, der kan paavises Eksempler paa saadanne Misbrug, selv om jeg dog ikke mener, de er saa talrige, som man efter den Fremstilling, det ærede Medlem gav i Indledningen til sin Tale, maatte formode. Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller udtalte, at disse Direktører bør i Virkeligheden stilles paa samme Fod som Statens Embedsmænd. Dette forekommer mig at være et meget vidtgaaende Krav, støttet paa en Betragtning, som i sine Konsekvenser meget let kan føre ud i noget, som det ærede Medlem utvivlsomt selv vil være den første til at erkende laa udenfor hans Hensigt, nemlig Kravet om Statens Overtagelse af den private Bankvirksomhed. Det forekommer mig nemlig indlysende, at kun derved, at Bankerne bliver Statsinstitutioner, opnaar man den fulde Ligestilling mellem Lederne af disse Banker og Statens Tjenestemænd; og det forekommer mig derfor ogsaa, at man ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal maa gøre sig klart, om man ønsker denne Konsekvens draget eller ikke. Jeg for mit Vedkommende ønsker det ikke, og jeg kan derfor heller ikke tænke mig saa vidtgaaende Indgreb i private Forretningsfolks Stilling, som det vilde være, hvis man fulgte det ærede Medlems Forslag.

Det er, som jeg sagde før, rigtigt, at den fuldstændige Frihed kan føre til Misbrug, men dette gælder i saa mange andre Forhold her i Livet, hvor man dog ikke derfor mener at burde lovgive eller paa anden Maade begrænse den personlige Frihed. Jeg er af den Opfattelse, at dette Spørgsmaal bedst ordnes ad Frivillighedens Vej, saaledes at det bliver den offentlige Mening, den almindelige sunde moralske Opfattelse af de herhenhørende Forhold, som drager de rette Grænser for, naar og i hvilket Omfang Stillingen som Bankdirektør og Direktionsmedlem i et offentligt Pengeinstitut kan forenes med Hvervet som Bestyrelsesmedlem i et Aktieselskab.

Ogsaa paa et andet Punkt forekommer det mig, at det ærede Medlem i sin Betragtning kom ind paa at ville binde det frie Erhvervslivs Rørelser paa Bankomraadet i højere Grad, end jeg finder det naturligt og ønskeligt. Jeg tænker herved paa de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte angaaende den Rente, der kræves fra Ban-